



Det danske hold Louise Poulsen, Allan Fønss, Carsten Straszek og Martin Schøsler.



De europæiske politimesterskaber i triathlon

Af Martin Schøsler, Sydsjælland og Lolland Falsters politi.
Foto: Ole Kjær Jacobsen, DPIF.

For anden gang i historien blev der i weekenden 13. – 15. august 2010 i Kitzbühel Østrig afholdt EM i triathlon.

Fredag d. 13. august lyder jo som udgangspunkt ikke, som en dag man har lyst til at sætte sig op i en flyver, men det var nu en gang det, som vi skulle. Dagen startede med at vi, Carsten Straszek, Allan Fønss, Louise Poulsen og jeg samt to fra Dansk Politi Idrætsforbund, Ole Jacobsen og Morten Spanier, mødtes kl. 05:45 i Københavns Lufthavn. Kl. 14 – efter mellemlanding og en lang bustur – nåede vi endelig frem til Kitzbühel og vi var alle trætte og meget sultne. Før vi kunne få noget af spise og tage os en lur, skulle vi forbi løbskontoret og registreres samt have udleveret vores startnumre.

Åbningsceremonien, der blev afholdt samme aften, var imponerende. Et politiorkester på ca. 65 mand gik i spidsen for et optog, der også bestod af flere forskellige grupper mænd udklædt i gamle uniformer fra før krigen.

Til sidst kom alle deltagerne, flot anført af en uniformeret kollega fra hvert land. Allan Fønss repræsenterede på flotteste vis dansk politi med Dannebrog i hånden.

Herefter gik hele optøget rundt i gaderne i Kitzbühel, og vi endte på torvet midt i byen, hvor der var stillet en scene op. Alle nationer blev linet op rundt om scenen. Herefter begyndte en lang række af taler lige fra borgermesteren, den østrigske rigspolitichef til indenrigsministeren samt flere andre prominente gæster. Det Europæiske Politidrætsforbunds flag skulle overdrages til arrangørerne og det skete ved at en kollega fra det østrigske Cobra, en national antiterrorenhed, lod sig rappelle ned fra en ca. 30 m høj kran og overdrog flaget til de østrigske værter. Under ceremonien blev der afgivet skud med nogle rigtige gamle rifler. Det lød rigtig højt, da skuddene blev afgivet i en meget lille gade. Åbningsceremonien blev afsluttet med en stor opvisning i østrigsk folkedans. De østrigske værter havde arrangeret aftensmaden for alle på et familiehotel ved foden af den berømte styrt-



Carsten Straszek, Louise Poulsen, Allan Føns og Martin Schøsler efterser og nusser om materialet.



Carsten Straszek, Morten Spanier, guiden David, Martin Schøsler og Louise Poulsen.

løbsløjpe "Hahnenkamm", hvor der også blev holdt endnu et par taler, inden vi velfortjent kunne fylde depoterne igen. Resten af aften gik hurtigt og vi gik tidligt i seng, da alle var trætte efter en lang dag.

EN HYGGE DAG SOM UDVIKLEDE SIG MED STOR DRAMATIK

Lørdag startede med teknisk møde og derefter instruktionsmøde til deltagerne, hvor ruten og alle reglerne blev gennemgået. Det gav Louise en lille udfordring, for hun skulle have fat i en ny cykel, da arrangørerne ikke ville acceptere en enkeltstartscykel. Efter en vild jagt rundt i byen lykkedes det ved guidens hjælp at få fat i en racercykel af bedste kvalitet (det viste sig, at det var en af Fabian Cancellaras aflagte). Det skal nævnes, at Louise ikke var den eneste med den udfordring. Flere andre nationer havde også medbragt enkeltstartscykler, og de var derfor også på "cykeljagt".

Lørdagens højdepunkt var at vi skulle overvære de professionelle mænd i den olympiske disciplin, hvor distancen er 1500 m svømning, 40 km. cykling og 10 km løb – helt samme distance og helt samme rute, vi skulle ud på dagen efter. >>



Det danske hold har røde badehætter på.



Allan Føns ved indmarchen med Dannebrog.

Da profferne havde svømmet de 1500 m på ca. 18 minutter og cyklede de 40 km. på lige omkring en time, gik racet for alvor i gang. Det fik især en franskmand at føle på nærmeste hold. Da de var ude på anden eller tredje løbe omgang ville skæbne det, at den omtalte franskmand, som af en eller anden grund havde presset sig selv så meget, at han begyndte at slingre og stort set ikke kunne stå på benene, valgte at falde om lige foran os. Han prøvede forgæves at komme på benene igen over flere omgange, men det endte med, at han til sidst lå bevidstløs henover rækværket og fik kramper. Nogle tilskuere fik ham hevet ind på den anden side, hvor han fortsat var bevidstløs og hvor kramperne fortsat blev ved. Carsten og Ole fik hurtigt taget kommandoen over situationen og de påbegyndte se, føle og lytte. Imens fik jeg fat i noget vand, som vi brugte til at få franskmanden kølet ned. Da der var gået max 1 minut stoppede franskmanden med at trække vejret, han blev helt stiv i blikket og der var ingen puls, så Ole og Carsten påbegyndte livreddende førstehjælp med 30 tryk og 2 indblæsninger. En noget hysterisk østrigsk sygeplejerske, der kom tilstede, blandede sig, idet hun mente, at hun havde styr på det hele, og det Carsten og Ole var i gang med, var helt forkert. Det endte med, at jeg måtte tage fat i armen på hende og få hende væk, hvilket selvfølgelig resulterede i, at hun blev stik tosset, men hun kunne heldigvis ikke engelsk. Det hele endte dog lykkeligt. Efter et par minutter begyndte franskmanden at trække vejret og han kom på meget forstumlet benene igen. Faktisk ville han i gang med at løbe igen. Han fattede tydeligvis ikke, hvorfor han stod på den anden side af rækværket og efter lidt overtalelse, fik vi overbevidst ham om, at han skulle sætte sig ind i ambulancen og køre med på skadestuen. Efter de professionelle konkurrence gik resten af dagen med lidt hyggetræning i form af svømning, løb og en guidet tur på cykelruten med politi eskorte. Dagen, som ellers stod i hyggens tegn, blev hurtigt forandret til en lidt mere alvorlig dag – dels med cyklejagt og dels med genoplivning af en overpresset atlet – men den endte heldigvis godt. Louise kom i mål med sin cyklejagt og to gode kollegaer fik reddet en franskmands liv – SÅDAN.



Fra venstre Morten Spanier Jensen, Louise Poulsen, Allan Føns Kristensen, Carsten Straszek, Martin Schøsler og Ole Kjær Jacobsen.



Klar til indmarchen.

RACEDAY

Søndag d. 15. august var dagen, som vi alle havde ventet på med stor længsel. Vi stod op ved 7-tiden, fik spist en god gang morgenmad og herefter pakkede vi vores grej og satte kursen mod race området. Nu var vi klar til at give den gas. Carsten var dog noget bekymret over, at vi ikke måtte svømme i våddragt, han havde også ondt i tanden og hans lægmuskler gjorde ondt - der var næsten ikke det, der ikke var galt i dagene og timerne op til racet.

Om det var Carsten der havde talt med vejrguderne, eller om han havde ligget med krydsede fingre under dynen hele natten, ved jeg ikke, men lige da vi ankom til skiftezone åbnede himlens sluser sig og vandet stod ned. Det fik arrangørerne til ændre mening og nu måtte vi svømme i våddragt, hvilket vi var meget glade for. Det pudsige var, at 5 minutter efter, at vi havde fået besked om brug af våddragten, klarede vejret op, og resten af dagen var der sol fra en skyfri himmel – Nice. Vejret var perfekt, og omgivelserne, vi befandt os i, var nogle af de smukkeste omgivelser, jeg nogensinde har kørt et race i.

»

ON YOUR MARK!

Så gik race starten for herrerne. Vi kom alle godt fra start, men inden længe blev feltet længere og længere. Carsten hang godt på i midten, mens Allan og jeg lå i den sidste tredjedel. Første omgang af to på den 750 m lange svømmerute i Schwarzsee var nu overstået, og vi lå alle stadig i samme position. Vi havde inden racet aftalt, at vi om muligt ville holde sammen og det lykkedes næsten. Carsten stak dog af på svømningen, så han kom først op af vandet og ca. 2 min. efter kom Allan og jeg. Hurtigt af med vådragten, op på cyklen og ud på de 40 km cykling. Carsten kørte efter et perfekt skifte alene ud på cyklen, og kom hurtig med i den forreste gruppe, som var fyldt med det ukrainske landshold. Allan og jeg kom til at sidde i næste gruppe, som desværre ikke rigtig kunne få et samarbejde op og stå, men der blev kørt stærkt. Cykelturen på ca. 40 km over ni omgange gik hurtigt, og uden de store problemer for nogle af os. Herefter ud på de 4 omgange af 2,5 km. løb – i alt 10 km., som er en udfordring efter at have svømmet 1500 m og cyklet 40 km. Umiddelbart var indtrykket fra dagen før, at løberuten ikke var specielt hård, men den mening fik vi alle ændret hurtigt. Løbet var hårdt, da der var en "stor" bakke og en masse små stigninger, som for hver omgang satte sig mere og mere i benene.

Kvindernes start gik ca. 6 minutter efter herrerne, og Louise kom godt med fra start, men igen var atleterne fra Ukraine med i toppen og ganske uovervindelige. Louise kom med en mindre gruppe ud på cyklen og sad godt og trygt der. Nu manglede hun bare at få overstået de 10 km løb, hvilket hun også fik tilbagelagt i god stil. Efter at vi alle havde gennemført, sad vi tilbage med en god fornemmelse af at vi havde levet op til de forventninger, som der havde været stillet til os.

DEBUT/ INDVIELSE PÅ DET DANSKE POLITILANDSHOLD

Efter vi havde fået pakket vores udstyr ud og lige ligget en halv time på sengen, gik vi alle mod toppen af bjerget, hvor Morten dagen før havde fundet en bænk i solen med en helt fantastisk udsigt over Kitzbühel. Det tog ca. 20 min at komme derop, men det var det hele værd. Vi satte os i græsset på bjergsiden tæt på toppen blandt fritgående køer og nød udsigten. Morten havde sørget for kølige forfriskninger og Ole holdt en lille tale, hvorefter vi fik overrakt en speciel nål, som tegn på, at vi havde repræsenteret Dansk Politi. Desværre var fornøjelsen kortvarig, da vi skulle ned og gøre os klar til den store banket.

GOD MAD OG FRI BAR = FEST

Som afslutning på en fantastisk weekend blev der afholdt en fest, hvor EPM blev afrundet og de forskellige vindere fik overrakt deres præmier. Festen blev lang og sjov og vi viste, at vi ved banketten kunne være med fremme helt til afslutningen, hvor der blev hygget med masser af godt humør og kollegialt samvær på tværs af nationaliteter. Jeg tror, at jeg taler for os alle, når jeg siger, at vi er stolte over at få lov til at deltage ved EPM og ikke mindst glade for at have været med til denne fantastiske oplevelse i disse helt utrolige omgivelser, som Kitzbühel har været rammer for. Vi ser frem til at forhåbentlig at være med igen om fire år i Tyskland.

Indmarch med gamle uniformer.



Louise Poulsen spejder efter konkurrenterne.

